

Beszámoló

A Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíjának 2023-as kiírására *Tűzszünet* munkacímű első verses kötetem tervével, illetve befejezésének szándékával pályáztam. A kézirat az elmúlt egy évben sokat fejlődött és alakult, a koncepció bizonyos részben megváltozott, közelebb került néhány magán mitológiámhoz, illetve kapott egy szélésebb társadalmi fókuszot is.

Az ösztöndíj segítségével sikerült nagyrészt befejeznem *Tűzszünet* munkacímű kötetemet. Az elmúlt évet a kézirat ívének kitalálásával, illetve új szövegek írásával töltöttem, melyek szervesen illeszkednek a kézirat szövetébe. A szövegek kis része íródott csak a kötet első ciklusához, mivel ez a ciklus volt a legkidolgozottabb állapotban egy évvel ezelőtt. Az első ciklus a *Gyereknnyarak* címet viseli, mostanra teljesen elkészült, a mellékelt szövegekből a *mégsem költözünk el apámtól* című került ide. Ebben az első részben a beszélő a család témája felől közelít, a bántalmazás, a trauma és a szülőkhöz való viszonyon keresztül.

Erre a ciklusra válaszol a második, a *Lányok este dolgozni mennek* című ciklus. Ez is elérte végleges formáját, itt van egy nyitás a szélesebb társadalmi és szociális valóság felé, ami által az első ciklusban felvetett témák kinyithatók szélesebb körben, kikerülnek a család zárt világából, nem csak személyes hangok ezek a versek, hanem céljuk szerint szélesebb olvasóközönség tud már hozzájuk kapcsolódni. A mellékelt szövegek közül ide a *hozzád haza*; *a rossz csillag alatt* és *a magzati élet védelméről* című versek tartoznak.

A harmadik és egyben utolsó ciklus igényelte a legtöbb munkát, ezt nem sikerült teljesen befejezni még mindig. Ez a *Ki a cselekvő ezen a képen?* címet viseli, ebben a ciklusban pedig nemcsak saját magamból építkeztem, hanem minden olyan témából, ami érdekel, de személyesen csak absztrakt módon érint. Ide további társadalmi témákkal foglalkozó szöveget, szerepverset tervezek a meglévők mellé. A mellékelt szövegek közül a *capitalism kills*; *rokonok vacsoraasztalnál kérdezik miért nem szültem még gyereket*; *Proserpina hotelszobában múzeumra gondol*; *folyótól a tengerig*; *égni fogunk*; *legfontosabb szükségleteink* című szövegek tartoznak ide.

Az anyag alapos szerkesztése még hátra van, de reményeim szerint az Erdélyi Híradó Kiadó gondozásában megjelenhet 2025-ben.

Irodalmi tevékenységből nem egyszerű megélni, más megélhetést biztosító tevékenység mellett pedig nehéz alkotni. Fiatal költőként ez a dilemma azóta kísér, hogy elköltöztem és

minden tekintetben függetlenedtem a szüleimtől. Így az ösztöndíj jelentős részét megélhetési költségeimre fordítottam, ez lehetővé tette, hogy időm és energiám nagyobb részét művészeti tevékenységeimre fordítsam. Az anyagi stabilitás megteremtése elősegítette azon környezet kialakítását, amelyben az írás folyamata nem akadályozott, hiszen az ösztöndíj megteremtette azt a szabad időt, amelyet eddig más pénzkereső tevékenység töltött ki.

Köszönöm a Communitas Alapítvány támogatását!